

som stemmer med Administrationsregnskabets virkelige Udgifter, nemlig

som approberet ved Finantsloven	3,207,599	—	34½ —
og den dansk-slesvigske Dversfridelse efter Generalbalancen	269,692	—	46½ —

er foransførte 3,477,291 Rd. 81 $\frac{1}{2}$ s.

(See om dette Forhold Antegn. Pag. 130—32 og Statsbogholderiets Nota Pag. 47 i Bilagene jevnført med Generalbalancen Pag. 141).

Foraaavidt det herefter maatte synes, at Kongeriget ligestrem var prægraveret ved at bære den holfsteen-lauenborgske Dversfridelse, da er det med Rette oplyst af Revisionen, at dette efter den senere indtraadte Sondring ikke kan siges at være Tilfældet, thi, da Lov af 7de April 1855 har valgt den factiske Kassebeholdning, som den 1ste April 1853 fandtes i de holfsteenske Kasser, til Udgangspunct for, hvad der efter det dert opstillede Forhold blev tilgodeffrevet Kongeriget, saa vilde et forholdsvis mindre Beløb være tilfaldet dette sidste, dersom de holfsteenske Kasser den 31te Marts 1853 havde indeholdt hine 206,593 Rd. 31 $\frac{1}{2}$ s. mindre, end nu var Tilfældet. See herom Vedtegningerne Pag. 379.

Spørgsmaalet angaaer altsaa ikke en virkelig Prægravation i Forholdet mellem Landsdelene, men det gaaer ud paa, om Regnskabsaflæggelsen er iwaarsat paa en i constitutionel Henseende tilstedelig eller dog undskyldelig Maade.

Krigsministeren har acquiesceret ved den ovenfor omtalte Nægtelse af Finantsministeren og har indskrænket sig til at producere den oftomtalte General-Balance, hvorved et vist Lys er kastet ind i dette Regnskab, hvis Postering ellers vilde have været en uopløselig Gaade. — Rigtigere havde det uden Tvivl været ikke at bøie sig for en Fremgangsmaade, hvis Urigtighed man selv havde anerkjendt, men, da der dog hos Krigsministeren viser sig en Bestræbelse for at fremstille Alt, som det forelaae, finder Udvalget mindre Anledning til Besværning mod denne Minister, end mod Finantsministeren, der uheldigvis har faaet gjennemført den Fremgangsmaade i Regnskabet at kaste Talsførrelser sammen, som vare adskilte i Bøgerne og efter deres egen Natur nødvendig burde være holdte adskilte. Den Sikkerhed i finantiel Henseende, som den constitutionelle Forfatning skal frembyde, nedbrydes, naar der paa Regjeringsens øverste Trin vælges en Fremgangsmaade, der maa rokke Tilliden til Statsregnskabets Ansuelighed og indre Sandhed. At opstille Tal i et Regnskab paa en saadan Maade, at det, der er passeret, derved suarere tilføres end aabenbares, er i og for sig misligt og vilde under sædvanlige Forhold give Anledning til den alvorligste Anke. — Naar Udvalget ikke bestomindre ogsaa med Hensyn til Finantsministeren har troet at kunne indskrænke sig til den Indstilling, at „den brugte Fremgangsmaade faaer at passere“, saa er Grunden den, at saadanne Forhold, som dengang fandtes, ikke let kunne tænkes at ville vende tilbage, og at disse Forhold, som tidligere af Udvalget paapeget, i høi Grad vanskeliggjorde en correct Regnskabsaflæggelse. Denne Indstilling vil saaledes komme til at træde i Stedet for de af Revisionen Pag. 379 og 383 gjorte Forslag til Beslutninger.

I Henshold til det Anførte indstilles:

3. Udgifterne 3) 9,747 Rd. 23 $\frac{1}{2}$ s., 4. a) 9,169 Rd. 83 $\frac{1}{2}$ s., 8. a) 5,265 Rd. 39½ $\frac{1}{2}$ s., 10. a) 20 Rd. 45 $\frac{1}{2}$ s., 14. a) 4,809 Rd. 87 $\frac{1}{2}$ s., og 330 Rd. 64 $\frac{1}{2}$ s. billiges.

Dversfridelserne 1) 10,631 Rd. 57 $\frac{1}{2}$ s., 5) 5,997 Rd. 50 $\frac{1}{2}$ s., 6) 43,871 Rd. 6½ $\frac{1}{2}$ s., 7. e) 341 Rd. 39½ $\frac{1}{2}$ s., 12. a. b) 15,855 Rd. 72 $\frac{1}{2}$ s., 13 d. e.) 6,593 Rd. 79½ $\frac{1}{2}$ s., 15) 14,410 Rd. 31 $\frac{1}{2}$ s. og 4. b) 44 Rd. 63 $\frac{1}{2}$ s. passere.